

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

Poslovni broj: 3 PŽ-3166/2021-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A
I
R J E Š E N J E

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, sudac Dubravka Zubović, u pravnoj stvari tužitelja Stečajna masa iza METAL OPATIJA d.o.o. u stečaju, Jurdani, Jurdani bb, OIB 75691921797, kojeg zastupa punomoćnik Frano Dobrović, odvjetnik u Rijeci, Ivana Grohovca 2, protiv tuženika VIADUKT d.d. u stečaju, Zagreb, Kranjčevićeva 2, OIB 74794390096, radi isplate iznosa od 431.083,56 kn, odlučujući o tuženikovoј žalbi protiv presude Trgovačkog suda u Rijeci poslovni broj Povrv-63/2012-17 od 27. svibnja 2013. i rješenja Trgovačkog suda u Rijeci poslovni broj Povrv-63/12-11 od 3. prosinca 2012., 8. listopada 2021.

presudio je

Odbija se tuženikova žalba kao neosnovana i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Rijeci poslovni broj Povrv-63/2012-17 od 27. svibnja 2013. u točkama I. i II. njene izreke.

riješio je

Odbija se tuženikova žalba kao neosnovana i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Rijeci poslovni broj Povrv-63/12-11 od 3. prosinca 2012.

Obrazloženje

1. Presudom Trgovačkog suda u Rijeci poslovni broj Povrv-63/2012-17 od 27. svibnja 2013. održan je snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javnog bilježnika Nataše Šuran, Opatija, poslovni broj Ovr-222/11 od 28. prosinca 2011. kojim je naloženo tuženiku u roku od osam dana platiti tužitelju iznos od 431.083,56 kn s pripadajućim zateznim kamatama tekućim od dospijeća pojedinačnih iznosa glavnice do isplate, kao i naknaditi mu trošak ovršnog postupka u iznosu od 12.940,62 kn s pripadajućim zateznim kamatama od 28. prosinca 2011. do isplate (točka I. izreke); naloženo je tuženiku u roku od osam dana naknaditi tužitelju trošak parničnog postupka u iznosu od 35.911,00 kn (točka II. izreke); odbijen je kao neosnovan tužiteljev zahtjev za naknadu troška parničnog postupka u iznosu od 12.500,00 kn kao neosnovan (točka III. izreke).

2. Rješenjem Trgovačkog suda u Rijeci poslovni broj Povrv-63/2012-17 od 3. prosinca 2012. odbačen je prigovor stvarne nenadležnosti Trgovačkog suda u Rijeci kao nedopušten.

3. Iz obrazloženja pobijane presude proizlazi da je prvostupanjski sud tako odlučio jer je nakon provedenog dokaznog postupka utvrdio da su tužitelj kao izvođač i tuženik kao naručitelj bili u poslovnom odnosu na temelju Ugovora broj U-55/2005 vezano za izvođenje radova na dionici Permani-Rupa, AC Rijeka-Rupa, prvog dopunskog Ugovora broj U-84/2005 i drugog dopunskog Ugovora broj U-225/2005, te Ugovora broj U-158/2008 vezano za radove zaštite tunela Škurinje II sa prilogom ugovornim sporazumom između ARZ kao investitorom i konzorcija izvođača koji čine Hidroelektra, Viadukt, Konstruktor-inženjering i Strabag. Tuženik tijekom postupka nije osporavao da je tužitelj izveo radove prema dostavljenim privremenim situacijama, čak štoviše, svojim potpisom i pečatom ovjerio je izvode otvorenih računa na dan 31. prosinca 2010. te iste dostavio tužitelju iz kojih proizlazi dospjelo potraživanje tužitelja prema tuženiku upravo u utuženom iznosu. Sud je utvrdio da nije osnovan tuženikov prigovor nedospijeća tužiteljeve tražbine s obzirom na ugovornu odredbu o plaćanju kada glavni investitor izvrši uplatu tuženiku. Ovo stoga što je sud utvrdio da nije izostalo plaćanje od strane investitora tuženiku u cijelosti, već samo djelomično, a tuženik nije izvršio tužitelju niti djelomično isplatu u odnosu na radove koje mu je investitor platio. Osim toga, tužitelj je u vezi naplate svoje tražbine pričekao tuženika izvjesno razumno vrijeme, a nad tužiteljem je otvoren i stečajni postupak. Uz navedeno, prvostupanjski je sud utvrdio neosnovanim i tuženikov prigovor glede nedostataka izvršenih radova, jer tuženik nije dokazao o kojim se nedostacima radi, niti kada je o istima obavijestio tužitelja. Stoga je primjenom odredbe čl. 29. i čl. 613. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj 35/05; dalje: ZOO) te čl. 219., čl. 221.a i čl. 451. st. 3. Zakona o parničnom postupku odlučio kao u izreci s obzirom na ugovornu klauzulu između izvođača i podizvođača prema kojoj Odluku o troškovima postupka sud je donio primjenom odredbe čl. 154. st. 1. i čl. 155. Zakona o parničnom postupku.

4. Iz obrazloženja rješenja proizlazi da je prvostupanjski sud tako odlučio primjenom odredbe čl. 17. Zakona o parničnom postupku, budući da je tuženik prigovor stvarne nenadležnosti prvostupanjskog suda istaknuo na drugom ročištu za glavnu raspravu nakon što se upustio u raspravljanje o glavnoj stvari.

5. Protiv presude i rješenja žalbu je podnio tuženik zbog svih žalbenih razloga iz čl. 353. st. 1. Zakona o parničnom postupku, ne navodeći u kojem dijelu presudu pobija, pa žalbeni sud sukladno odredbi čl. 365. st. 1. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 148/11-pročišćeni tekst, 25/13, 89/14 i 70/19; dalje: ZPP) uzima da ju pobija u dijelu u kojem nije u uspio u sporu - točke I. i II. njene izreke. U žalbi u bitnom navodi kako je smatrao da će se sud u ovoj pravnoj stvari oglasiti stvarno nenadležnim, jer se isti sud u drugoj pravnoj stvari među istim strankama nakon tuženikovog prigovora protiv rješenja o ovrsi oglasio nenadležnim. Prvostupanjsko rješenje kojim se sud u drugoj pravnoj stvari među istim strankama oglasio nenadležnim tuženik je zaprimio 25. srpnja 2012., pa budući da se sud u ovoj pravnoj stvari nije oglasio nenadležnim na prvom idućem ročištu nakon zaprimanja navedenog rješenja, to je tuženik tada istaknuo prigovor stvarne nenadležnosti. Nadalje, tuženik ističe da je tužiteljem ugovorio da plaćanja izvedenih radova tužitelja

dospijevaju nakon što glavni investitor izvrši plaćanje tuženiku, te smatra da je sud glede ovog spora morao polaziti od onoga što su stranke slobodnom voljom ugovorile, a svako drugačije stajalište protivno je poslovnim običajima, trgovačkoj praksi i temeljnim načelima Zakona o obveznim odnosima. Stoga predlaže pobijanu odluku ukinuti i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

6. Odgovor na žalbu nije podnesen.

7. Žalba nije osnovana.

8. Prvostupanjska presuda i rješenje ispitani su na temelju odredaba čl. 365. st. 1. i 2. u vezi s odredbom čl. 381. ZPP-a („Narodne novine“ broj: 148/11-pročišćeni tekst, 25/13, 89/14 i 70/19), u granicama razloga navedenih u žalbi, pri čemu je drugostupanjski sud pazio po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava.

9. U postupku koji je prethodio donošenju pobijanih odluka ni u pobijanim odlukama, nema bitnih povreda odredaba parničnog postupka na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti.

10. Predmet spora je tužiteljev zahtjev za isplatu iznosa od 431.083,56 kn na ime izvedenih radova na Autocesti Rijeka-Rupe i tunelu Škurinje II.

11. U žalbenoj fazi postupka ostalo je sporno pitanje dospelosti predmetne tražbine s obzirom na ugovornu klauzulu prema kojoj eventualni izostanak plaćanja naručitelju (tuženiku) od strane investitora odgađa plaćanje izvoditelju (tužitelju) do momenta naplate od investitora.

12. Odredbom čl. 11. Ugovora od 12. studenog 2008. stranke su ugovorile obračun i plaćanje radova na način da je izvoditelj obavezan naručitelju za izvršene radove u tekućem mjesecu uručiti situaciju najkasnije do 30-tog u mjesecu (st. 2.); da je primljenu situaciju inženjer gradilišta dužan ovjeriti u roku od dva dana po primitku svoje ovjerene situacije od strane investitora, a naručitelj se obvezao izvršiti plaćanje neosporenog dijela situacije u visini 95% u roku od 60 dana od dana utvrđenog za ovjeru, odnosno u roku od dva dana po isplati od strane investitora (st. 3.), a eventualni izostanak plaćanja naručitelju od strane investitora, odgađa plaćanje izvoditelju do momenta naplate od investitora (st. 5.).

13. Dakle, stranke su ugovorile plaćanje u roku od 60 dana od dana utvrđenog za ovjeru situacije, dok su odredbom čl. 11. st. 5. Ugovora od 12. studenog 2008., pored tog roka plaćanja, ugovorile neizvjestan rok ispunjenja kod kojeg se ne zna kada će nastupiti, odnosno hoće li uopće nastupiti, jer se ne zna hoće li će i kada glavni investitor (ili glavni izvođač kako tvrdi tuženik) platiti tuženiku.

14. Ugovoreni neizvjestan rok ispunjenja iz čl. 11. st. 5. Ugovora od 12. studenog 2008. treba tumačiti u skladu s načelom savjesnosti i poštenja na način da je tuženik dužan ispuniti svoju obvezu u razumnom roku (tako i Vrhovni sud Republike Hrvatske u odluci poslovni broj Rev x-104/10 od 5. svibnja 2010.).

15. Po ocjeni ovog suda, ugovoreni rok ispunjenja od 60 dana od dana utvrđenog za ovjeru situacije već sam po sebi predstavlja razuman rok za ispunjenje tuženikove obveze, osobito imajući u vidu odredbe čl. 174. st. 2. i 3. ZOO-a, koje se primjenjuju u konkretnom slučaju. Tim odredbama je propisano da je ništetna odredba ugovora kojom je ugovoren duži rok za ispunjenje novčane obveze od 30 dana (koji teče od dana kad je dužnik primio račun ili drugi odgovarajući zahtjev za isplatu, od dana kad je vjerovnik ispunio svoju obvezu, ako nije moguće sa sigurnošću utvrditi dan primitka računa ili drugog odgovarajućeg zahtjeva za isplatu ili ako je dužnik primio račun ili drugi odgovarajući zahtjev za isplatu prije negoli je vjerovnik ispunio svoju obvezu, odnosno od dana proteka roka za pregled predmeta obveze, ako je ugovorom ili zakonom predviđen određen rok za takav pregled, a dužnik je primio račun ili drugi odgovarajući zahtjev za isplatu prije proteka toga roka), ako na temelju okolnosti slučaja, a poglavito trgovačkih običaja i naravi predmeta obveze, proizlazi da je tako ugovorenim rokom ispunjenja, suprotno načelu savjesnosti i poštenja, prouzročena očigledna neravnopravnost u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu vjerovnika (st. 2.). Prilikom ocjene je li odredba ugovora o roku ispunjenja novčane obveze ništetna, uzet će se, između ostalog, u obzir jesu li postojali opravdani razlozi za odstupanje od zakonom predviđenog roka ispunjenja (st. 3.).

16. Imajući u vidu činjenicu da je tužitelj predmetne radove izveo tijekom 2006., 2008. i 2009., kao i da je nad tužiteljem 2010. otvoren stečajni postupak, ovaj sud u cijelosti prihvaća ocjenu prvostupanjskog suda da je tužitelj ostavio tuženiku razumno vrijeme za ispunjenje obveze plaćanja, te da stoga ima pravo zahtijevati od tuženika kao naručitelja plaćanje ugovorene cijene za nesporno izvedene radove, neovisno o tome je li investitor platio tuženiku.

17. Pravilna je i zakonita odluka o trošku jer je prvostupanjski sud pravilno odmjerio tužiteljev trošak kako po osnovi (čl. 154. st. 1. ZPP-a) tako i po visini (čl. 155. ZPP-a).

18. Stoga je primjenom odredbe čl. 368. st. 1. ZPP-a tužnikovu žalbu valjalo odbiti kao neosnovani i prvostupanjsku presudu u točkama I. i II. njene izreke potvrditi.

19. Nadalje, pravilno je prvostupanjski sud odbacio tuženikov prigovor stvarne nenadležnosti kao nedopušten.

20. Naime, odredbom čl. 17. ZPP-a je propisano da se sud može po službenoj dužnosti oglasiti stvarno nenadležnim najkasnije do upuštanja tuženika u raspravljanje o glavnoj stvari (st. 1.) te u povodu prigovora tuženika samo ako je taj prigovor podnio najkasnije do upuštanja u raspravljanje o glavnoj stvari (st. 2.) a nakon toga samo kada je to zakonom izrijekom određeno (st. 4. ZPP).

21. Budući da je tuženik prigovor stvarne nenadležnosti istaknuo na drugom ročištu za glavnu raspravu, dakle, nakon što se upustio u raspravljanje o glavnoj stvari, pravilno je prvostupanjski sud taj prigovor odbacio kao nedopušten.

22. Stoga je primjenom odredbe čl. 380. t. 2. ZPP-a odlučeno kao u izreci ovog drugostupanjskog rješenja.

Zagreb, 8. listopada 2021.

Dokument je elektronički potpisan:
DUBRAVKA ZUBOVIĆ

Vrijeme potpisivanja:
05-11-2021
09:43:58

DN:
C=HR
O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
2.5.4.97=#130D485239373334393336353139
L=ZAGREB
S=ZUBOVIĆ
G=DUBRAVKA
CN=DUBRAVKA ZUBOVIĆ

Sudac
Dubravka Zubović

Broj zapisa: **eb300-8961e**

Kontrolni broj: **08647-1ae11-01727**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=DUBRAVKA ZUBOVIĆ, L=ZAGREB, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE,
C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.